

Sygn. akt III KRS 31/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania E. K.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...) z 25 lipca 2017 roku w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego - w Izbie Ogólnoadministracyjnej, ogłoszone w M.P. z 2017 r. poz. 320.

z udziałem T. Z.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 stycznia 2018 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą z 25 lipca 2017 r., nr (...) Krajowa Rada Sądownictwa (Rada) postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska Sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego trzech wskazanych w uchwale kandydatów, w tym Panią T. Z.

oraz postanowiła nie przedstawiać z wnioskiem o powołanie na trzy wolne stanowiska Sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego ośmiu wskazanych w uchwale kandydatów, w tym Pani E. K.

W uzasadnieniu Rada wyjaśniła, że 25 lipca 2017 r. na posiedzeniu Zespół Członków Krajowej Rady Sądownictwa (Zespół) podjął decyzję o rekomendowaniu Radzie trzech kandydatów, w tym Pani T. Z. Zespół podkreślił, że kandydaci ci posiadają duże i różnorodne doświadczenie zawodowe, ich prace i kwalifikacje zostały ocenione jako wyróżniające. Dwóch rekomendowanych kandydatów uzyskało wyróżniające oceny Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i opinie Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego, zaś Pani T. Z. otrzymała opinię i ocenę bardzo dobrą. Wszyscy rekomendowani kandydaci uzyskali wysokie poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się wymaganiami określonymi w art. 7 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 1066 ze zm., dalej jako p.o.u.s.a.) oraz kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 976 ze zm., dalej jako ustawa o KRS), w tym ocenami kwalifikacji, doświadczeniem zawodowym, opiniami przełożonych, ocenami ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz uzyskanym poparciem środowiska sędziowskiego.

Po wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy Rada uznała, dzieląc stanowisko Zespołu, że z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na trzy wolne stanowiska sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej zostaną przedstawione trzy kandydatury, w tym Pani T. Z. Uzasadniając dokonany wybór, Rada wyjaśniła, że Pani T. Z. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) z ogólną oceną bardzo dobrą. W latach 1992-1994 odbywała etatową aplikację sądową w okręgu Sądu Okręgowego w [...], zakończoną egzaminem sędziowskim złożonym z wynikiem bardzo dobrym. W dniu 2 listopada 1994 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w [...], następnie 26 kwietnia 1996 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w [...] 19 czerwca 2001 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego

Sądu Okręgowego w [...]. Od 2 stycznia 2002 r. była delegowana do Ministerstwa Sprawiedliwości - Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Prawa Europejskiego. Jednocześnie nadal orzekając w Sądzie Okręgowym w [...] Po zakończeniu delegacji 1 lipca 2004 r. powierzono jej funkcję Przewodniczącej Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w [...] W okresie od września 2005 r. do grudnia 2006 r. pełniła obowiązki, a następnie funkcję Prezesa Sądu Okręgowego w [...] W 2006 r. ukończyła studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego dla sędziów. W 2007 r. ukończyła seminarium - „Stosowanie Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w polskim porządku prawnym”. W 2008 r. ukończyła Podyplomowe Studium Prawa Pracy dla Sędziów Sądów Powszechnych Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 sierpnia 2009 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] Orzeka w Wydziale IV, przy czym w okresie od października 2011 r. do grudnia 2011 r. orzekała w ramach delegacji w Wydziale II w pełnym wymiarze czasu pracy. Od 1 lutego 2012 r. pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego Wydziału IV, a od 10 września 2014 r. do chwili obecnej pełni funkcję Przewodniczącej. Od stycznia 2013 r. orzeka w ramach delegacji w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego w wymiarze jednej sesji w miesiącu. Pani sędzia jest autorką szeregu publikacji naukowych w zakresie prawa administracyjnego i sądownoadministracyjnego. Uczestniczyła w licznych konferencjach naukowych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych.

Praca i kwalifikacje zawodowe kandydatki zostały ocenione jako wyróżniające. Z opinii wynika, że Pani sędzia posiada gruntowną wiedzę z zakresu procedury sądownoadministracyjnej, jak i materialnego oraz ustrojowego prawa administracyjnego. Jej uzasadnienia cechuje wysoki poziom merytoryczny. Są przemyślane, zawierają odniesienia do poglądów doktryny, jak również do orzecznictwa sądów administracyjnych, Sądu Najwyższego, Trybunału Konstytucyjnego oraz do aktualnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Pani sędzia, pełniąc funkcję Przewodniczącej Wydziału, załatwia miesięcznie blisko dwa razy więcej spraw niż średnio każdy z pozostałych sędziów orzekających w Wydziale. Uzasadnienia orzeczeń sporządza terminowo. Pani sędzia posiada bardzo wysoką stabilność orzecznictwa na poziomie - ponad

90%. Stan spraw w referacie opiniowanej wskazuje na umiejętność dobrej organizacji pracy i terminowego wykonywania powierzonych czynności. Pani sędzia potrafi nie tylko dobrze organizować pracę własną, ale też kierować pracą osób, które jej podlegają. Posiada duże doświadczenie zawodowe i wiedzę z różnych dziedzin prawa, które potrafi umiejętnie wykorzystywać w pracy orzeczniczej. Kandydatka jest bardzo dobrze przygotowana do sesji, wyczerpująco referuje sprawy. Jest osobą spokojną i opanowaną oraz koleżeńską. Prezentowany przez Panią sędzię wysoki poziom wiedzy merytorycznej i umiejętności oraz zaangażowanie w pracę orzeczniczą, gwarantują należyte wykonywanie obowiązków na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kandydatka otrzymała bardzo dobrą ocenę Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego zaopiniowało kandydaturę Pani T. Z. jak bardzo dobrą, oddając 5 głosów za i 7 przeciw, przy 2 głosach wstrzymujących się. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego oddało na Panią T. Z. 29 głosów za oraz 33 głosy przeciw przy 15 głosach wstrzymujących się.

O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatury Pani T. Z. zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności zdobyte bogate i różnorodne doświadczenie zawodowe oraz wyróżniające oceny kwalifikacyjne, bardzo dobra ocena Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i bardzo dobra opinia Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wysokie poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego. W ocenie Rady, kandydatka prezentuje bardzo wysoki poziom wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej, wyższy od pozostałych uczestników postępowania.

Z kolei w odniesieniu do kandydatury Pani E. K. (która ostatecznie nie uzyskała poparcia Rady), w uzasadnieniu uchwały wyjaśniono, że w latach 1985-1986 pracowała na stanowisku stażysty w Sądzie Rejonowym w [...] W latach 1986-1987 była zatrudniona jako referent prawny w (...) Zakładach (...), a w latach 1987-1989 w Przedsiębiorstwie (...) w [...] Po odbyciu aplikacji prokuratorskiej i złożeniu egzaminu prokuratorskiego, w latach 1993-1999 była zatrudniona kolejno

na stanowiskach: asesora, a następnie prokuratora Prokuratury Rejonowej w [...] i prokuratora Prokuratury Okręgowej w [...] W 1994 r. złożyła również egzamin radcowski a 13 października 1999 r. została wpisana na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...] W latach 1999-2004 wykonywała zawód radcy prawnego w Urzędzie Dzielnicy (...) w [...] oraz w Urzędzie Dzielnicy (...) w [...] Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej 31 lipca 2004 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] Orzekała w Wydziale II. W okresie od 19 kwietnia 2006 r. do 23 maja 2016 r. pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] W maju 2007 r. oraz od marca 2008 r. do chwili obecnej Pani sędzia orzeka w ramach delegacji w Izbie Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego w wymiarze jednej sesji w miesiącu. Praca i kwalifikacje merytoryczne Pani E. K. zostały ocenione wyróżniająco. Pomimo wysokich kwalifikacji zawodowych, w ocenie Rady Pani E. K. nie spełnia łącznie kryteriów wyboru w takim stopniu jak kandydaci przedstawieni z wnioskiem o powołanie. Wprawdzie otrzymała porównywalne do Pani T. Z. poparcie środowiska sędziowskiego, posiada dłuższy staż orzeczniczy w wojewódzkim sądzie administracyjnym niż Pani Z., jednak wybrana kandydatka orzekała od 1994 r. do 2009 r. w sądownictwie powszechnym, pełniąc także funkcję Prezesa Sądu, zaś od 2014 r. pełni funkcję przewodniczącej wydziału. Podnosi także sukcesywnie swoje kwalifikacje zawodowe w ramach studiów podyplomowych oraz uczestnicząc w szeregu konferencji naukowych, także międzynarodowych, jest również autorką publikacji naukowych.

Odwołanie od powyższej uchwały wniosła E. K. (skarżąca), zaskarżając ją w części obejmującej nieprzedstawienie z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej kandydatury E. K. oraz przedstawienie Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Izbie Ogólnoadministracyjnej kandydatury T. Z.

Skarżąca zarzuciła zaskarżonej uchwale naruszenie: 1) art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji RP przez niezastosowanie przy ocenie kandydatów na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego reguł i kryteriów, w tym

kryteriów jednolitych i wystarczająco obiektywnych, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania oraz zasadom demokratycznego państwa prawa, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, które to naruszenie miało wpływ na wynik postępowania, gdyż doprowadziło do tego, że kandydatura E. K. nie została przedstawiona Prezydentowi do powołania do objęcia urzędu na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego - w Izbie Ogólnoadministracyjnej; 2) art. 33 ust. 1 ustawy o KRS przez brak wszechstronnego rozważenia sprawy na podstawie udostępnionej dokumentacji, a także przekroczenie zasady swobodnej oceny kandydatów z zastosowaniem kryteriów ustawowych, co przejawia się w: - pominięciu okoliczności uzyskania przez E. K. oceny wyróżniającej Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego; - pominięciu okoliczności uzyskania przez E. K. oceny wyróżniającej Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, jak i oceny wyróżniającej Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego i błędnym przyjęciu, że poparcie dla obu kandydatek, tj. E. K. i T. Z. było porównywalne, w sytuacji gdy rekomendowana kandydatka uzyskała od Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz od Kolegium tego Sądu oceny niższe, tj. oceny bardzo dobre; - pominięciu okoliczności, że odwołująca się posiada większe doświadczenie zawodowe w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej związane z pełnieniem w okresie od 1994-1999 roku funkcji prokuratora w Dziale Spraw Cywilnych i Administracyjnych Prokuratury Okręgowej w [...], w okresie od 1999-2004 roku zawodu radcy prawnego w jednostkach samorządu terytorialnego i od sierpnia 2004 r. sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] (łącznie 23 lata); - pominięciu okoliczności dłuższego o 5 lat okresu delegacji odwołującej się do orzekania w Naczelnym Sądzie Administracyjnym - w Izbie Ogólnoadministracyjnej, który wynosi łącznie w przypadku odwołującej się 9 lat i 6 miesięcy, zaś rekomendowanej kandydatki - 4 lata i 7 miesięcy; 3) art. 35 ust. 2 ustawy o KRS przez dokonanie oceny kwalifikacji odwołującej się z pominięciem opinii przełożonych (w tym przypadku wyróżniającej oceny Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego) oraz oceny doświadczenia zawodowego odwołującej się z pominięciem jej doświadczenia zawodowego wyrażającego się pracą w dziedzinie

administracji publicznej oraz prawa administracyjnego a także z pominięciem doświadczenia zawodowego odwołującej się związanego z niemal 10-letnim okresem orzekania w Naczelnym Sądzie Administracyjnym - w Izbie Ogólnoadministracyjnej w ramach delegacji; 4) art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, przez brak odrębnego porównania wyników zastosowania wobec kandydatów poszczególnych kryteriów ocen, w sytuacji gdy Rada dokonała wyboru kandydatki legitymującej się niższą oceną i niższym poparciem Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz niższą oceną Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego; 5) art. 42 ust. 1 ustawy o KRS przez sporządzenie uzasadnienia uchwały w sposób uniemożliwiający poznanie istotnym motywów jej podjęcia w zaskarżonym zakresie, w sytuacji gdy Rada dokonała wyboru kandydatki w osobie pani T. Z., która uzyskała niższe oceny Kolegium i Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, niższe poparcie Kolegium tegoż Sądu, a odrzuciła kandydaturę skarżącej, posiadającą wyższe oceny tych organów, wyższe poparcie Kolegium NSA oraz większe doświadczenie zawodowe.

Skarżąca podniosła, że Rada pominęła okoliczność, że uzyskała ona wyróżniającą ocenę kwalifikacji oraz wyróżniające oceny zarówno Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, jak i Kolegium tego Sądu, podczas gdy rekomendowana kandydatka tylko wyróżniającą ocenę kwalifikacji i bardzo dobre oceny Prezesa i Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego. Zdaniem skarżącej także twierdzenie, że skarżąca i rekomendowana kandydatka uzyskały porównywalne poparcie Zgromadzenia Ogólnego oraz Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego stoi w sprzeczności z wynikami głosowania Kolegium, z których wynika, że skarżąca uzyskała nie tylko wyższy stosunek głosów za i przeciw, ale także wyższą ocenę.

Skarżąca podniosła ponadto, że Rada pominęła przy ocenie doświadczenia zawodowego kandydatek fakt, że skarżąca posiada bardzo długi staż pracy poza sądownictwem administracyjnym, związany bezpośrednio z administracją publiczną i prawem administracyjnym. Wprawdzie Rada zauważyła, że skarżąca posiada dłuższy staż orzeczniczy w wojewódzkim sądzie administracyjnym, stwierdzając przy tym, że staż pracy rekomendowanej kandydatki poza sądownictwem administracyjnym przeważa. W ocenie skarżącej, by możliwe było uznanie, że taka

ocenia stażu pracy dokonana przez Radę nie jest dowolna i arbitralna, niezbędne byłoby porównanie ogólnego stażu pracy poza sądownictwem administracyjnym obu kandydatek.

Skarżąca podniosła również, że Rada pominęła całkowicie fakt długiej, bo prawie 10-letniej delegacji skarżącej do orzekania w Naczelnym Sądzie Administracyjnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej, która to okoliczność powinna być rozważona w aspekcie doświadczenia zawodowego skarżącej, tym bardziej, że Rada dokonała wyboru kandydatki, legitymującej się niższymi ocenami Prezesa oraz Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W ocenie skarżącej, mimo iż Rada wskazała, że przy wyborze kierowała się oceną kwalifikacji kandydatów, opiniami przełożonych, rekomendacjami, informacjami dotyczącymi doświadczenia życiowego, publikacjami, opiniami Kolegium, ocenami Zgromadzenia Ogólnego Sędziów oraz Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, to w rzeczywistości ich wszystkich nie zastosowała, pomijając w stosunku do skarżącej kryterium oceny kolegium i Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz nie dokonała oceny jej kwalifikacji oraz doświadczenia zawodowego.

Zdaniem skarżącej Rada nie dokonała kompleksowej analizy materiału dotyczącego obu kandydatek, a następnie zestawienia przyjętych przez siebie ocen i kryteriów i ich porównania do obu kandydatek, lecz powyższe oceny i kryteria podkreśliła i uwypukliła w stosunku tylko do rekomendowanej kandydatki, co nie jest należyтым sposobem stosowania przyjętych kryteriów oceny i nie świadczy o równym traktowaniu i ocenie kandydatury skarżącej i rekomendowanej kandydatki.

W odpowiedzi na odwołanie zarówno Rada, jaki i Pani T. Z. wniesli o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie nie ma uzasadnionych podstaw.

Bezpodstawny jest zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 ustawy o KRS, gdyż Rada dochowała obowiązku wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i wnikliwie zbadała wszystkie materiały, dokonując na ich podstawie rzetelnej i całościowej oceny kwalifikacji skarżącej. Decyzja Rady została poprzedzona pracami Zespołu, który dokonał analizy i oceny kandydatury skarżącej,

uwzględniając ustawowe kryteria wyboru na urząd sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika, że Rada podzieliła stanowisko Zespołu w trakcie posiedzenia plenarnego po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, kierując się kryteriami ustawowymi. Rada wskazała w zaskarżonej uchwale, że skarżąca uzyskała wyróżniającą ocenę kwalifikacyjną swojej pracy oraz porównywalne do rekomendowanej kandydatki poparcie środowiska sędziowskiego i posiada dłuższy staż orzeczniczy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym, uzasadniła jednak, iż dokonała wyboru rekomendowanej kandydatki, ponieważ orzekła ona od 1994 r. do 2009 r. w sądach powszechnych, pełniła również funkcje Prezesa Sądu, a od 2014 r. pełni funkcję przewodniczącej wydziału, co więcej stale podnosi swoje kwalifikacje zawodowe w ramach studiów podyplomowych oraz uczestnicząc w szeregu konferencji naukowych, także międzynarodowych, jest także autorką licznych publikacji naukowych. Oznacza to, że wybór dokonany przez Radę został umotywowany, a zastosowane przez nią kryteria wyboru między dwoma porównywalnymi kandydaturami nie mają znamion dyskryminujących. Nie zostały także zastosowane w dowolny i niezasadny sposób. Ponadto, w stosunku do skarżącej Rada uwzględniła staż pracy i jego różnorodność, pełnione funkcje, odbyte aplikacje, delegacje do Naczelnego Sądu Administracyjnego, ocenę kwalifikacji, oceny ze studiów i egzaminów zawodowych oraz poparcie środowiska sędziowskiego, co wykazała w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały. Uwzględnienie to nie przełożyło się na decyzję Rady z powodów przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały w części wyjaśniającej motywy, które zadecydowały o wyborze innej kandydatury.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut błędnego przyjęcia przez Radę, że poparcie Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego dla skarżącej i rekomendowanej kandydatki było porównywalne. Różnica w liczbie głosów „za” i „przeciw” była tak nieznaczna, że Rada była uprawniona do ocen, że poparcie udzielone obu kandydatkom było porównywalne. Dokonując takiej oceny, Rada miała na uwadze, że Kolegium oceniło kandydaturę skarżącej jako wyróżniającą a kandydaturę rekomendowanej kandydatki jako bardzo dobrą, co wprost wynika z uchwały. Z kolei wyższa ocena Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego nie

może samodzielnie stanowić decydującego kryterium przesądzającego na korzyść innej kandydatury, skoro decyduje ocena całościowa.

Także zarzut naruszenia art. 35 ust. 2 ustawy o KRS nie zasługuje na uwzględnienie. Rada w procesie nominacyjnym uwzględniła wszystkie udokumentowane kwalifikacje zawodowe skarżącej, biorąc pod uwagę fakt dłuższego stażu orzeczniczego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym od rekomendowanej kandydatki, co wprost zostało wyartykułowane w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały. Rada nie pominęła przy podejmowaniu uchwały kwalifikacji skarżącej, lecz oparła się na całościowej ocenie zebranego w sprawie materiału i przy zastosowaniu łącznie wszystkich kryteriów oceny uznała, że kandydatura skarżącej nie spełnia ich w stopniu wyższym od rekomendowanej kandydatki. Zasadne jest zatem dokonywanie przez Radę ogólnej oceny kandydatów, bez ustalania ich kolejności w oparciu o kryteria szczegółowe, gdyż mają one różne znaczenie dla ogólnej oceny kandydata (wyrok Sądu Najwyższego z 13 lipca 2012 r., III KRS 17/12, OSNP 2013, nr 15-16, poz. 194). Rada została wyposażona w prawo swobodnej oceny kandydata na urząd sędziego, posiada kompetencje do merytorycznego badania jego kwalifikacji, w ustawowo określonych granicach.

Podejmując zaskarżoną uchwałę, Rada dysponowała pełną wiedzą o skarżącej, wynikającą ze zgromadzonego w toku procedury konkursowej materiału i po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, stosując ustawowe kryteria, postanowiła nie rekomendować skarżącej. Jej odwołanie stanowi w istocie polemikę ze stanowiskiem Rady, wynikającym z subiektywnego poczucia pokrzywdzenia. Nie stanowi to usprawiedliwionej podstawy odwołania od uchwały Rady, jeżeli skarżący nie wykazał uzasadnionych zarzutów, które potwierdzałyby rzeczywiste zastosowanie wobec jego kandydatury nierównych lub dyskryminujących go kryteriów dostępu do wakujących stanowisk sędziowskich w porównaniu do innych kandydatów zgłoszonych w tej procedurze konkursowej (wyrok Sądu Najwyższego z 17 lipca 2014 r., III KRS 24/14, LEX nr 1498818).

Niezasadny jest również zarzut naruszenia art. 42 ust. 1 ustawy o KRS przez sporządzenie uzasadnienia uchwały w sposób uniemożliwiający poznanie istotnych motywów jej podjęcia w zaskarżonym zakresie, gdyż Rada precyzyjnie i wyczerpująco przedstawiła argumenty, które stanowiły podstawę zapadłego

rozstrzygnięcia. Rada uwzględniła w szczególności oceny kwalifikacyjne, opinie przełożonych, rekomendacje, doświadczenie zawodowe, publikacje, opinie kolegium właściwego sądu, ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów oraz inne dokumenty dołączone przez kandydatów do kart zgłoszenia. Rada, z uwagi na cel, jaki ma spełniać uzasadnienie uchwały, nie ma możliwości szczegółowego omawiania wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach osobowych kandydatów, co nie oznacza, że dokumenty te są pomijane przy podejmowaniu konkretnej uchwały.

Bezzasadny jest również zarzut naruszenia art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji RP, polegający na niezastosowaniu przy ocenie kandydatów na stanowisko sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego reguł i kryteriów, w tym kryteriów jednolitych i wystarczająco obiektywnych, które odpowiadałyby zasadom demokratycznego państwa prawa. Zaskarżona uchwała została w sposób wyczerpujący uzasadniona przez wskazanie kryteriów, którymi kierowała się Rada przy wyborze kandydatów w przedmiotowej procedurze nominacyjnej, jak też przytoczenie okoliczności przemawiających za uznaniem, że wybrana kandydatka była lepsza od skarżącej w tej procedurze konkursowej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

r.g.